

Juris Vīksna

Informācijas loģika

Juris Vīksna

Informācijas loģika

«Издательские решения»

Vīksna J.

Informācijas loģika / J. Vīksna — «Издательские решения»,

ISBN 978-5-44-858833-4

Kā darbojas informācija. Katrs dzīves mirklis prasa atbildes un risinājumus. Lai saprastu ir jāsaprot, bet ar kādu loģikas veidu tiek saprasts. Katra loģiskā izvēle ir liktenis notikumiem. Loģika-pareizi domāt, bet priekš kurām vērtībām, meklēsim īstenību.

ISBN 978-5-44-858833-4

© Vīksna J.
© Издательские решения

Содержание

Ievads	6
Esamības loģiskais process	7
Harmonijas dinamika	16
Конец ознакомительного фрагмента.	18

Informācijas loģika

Juris Vīksna

© Juris Vīksna, 2017

ISBN 978-5-4485-8833-4

Grāmata izveidota intelektuālajā izdevniecības sistēmā Ridero

Ievads

Cienījamie lasītāji, piedāvāju iepazīties ar otro izdoto autora e-grāmatu. Pirmā e-grāmata — „Informācijas vērtība” abas par tēmu-kā darbojas informācija. Darbs ir pētīts, analizēts ar Realitātes (dialektikas) un Abstraktās (idealizētās) loģikas analītikas kopsakarībām/ likumsakarībām. Divas informāciju nesošas duāli pretējas formāta izpildījuma formas-Realitāte un Abstraktā Realitāte priekš dinamikas mijiedarbībām-notikumiem un to secinājumiem.

Esamības katra mirkļa aktualitāte ir informācija. Informācija ir dzīvība. Kā darbojas informācija universālās kombināciju pārvērtībās, loģisko vērtību dinamikas plūsmās. Loģika formē informāciju motivācijai, argumentos, pamatojumos, secinājumos, tiek noformēts relatīvais pieņēmumu viedoklis priekš loģiskām darbībām. Realitātē notiek nepārtrauktu notikumu plūsma, formējas notikumi un to attiecīga novērtēšana-kas /kāpēc /priekš kura /kāda veidā notiek. Kādas likumsakarības kontrolē informācijas loģisko vērtību tapšanu/izvēli/akcentēšanu un notikumu tālāku loģisku attīstību. Informācijas nesēji pēc bāzes likumiem var attīstīt, veidot, izmantot tikai to informāciju kura jau eksistēja/eksistē realitātē, un to modulēt/sintezēt fantāzijās ar /un dažādos informācijas nesējos objektīvajā realitātē. Informācija saglabāta/izplatīta informācijas nesējos, un uz to pamata idejas-ideju loģikas-ideoloģijas veidot jaunu evolucionējušu informāciju, un tās iespējamās loģiskās vērtības priekš pārvērtībām sistēmās. Darba autors analītiskajos pētījumos ir nonācis likumsakarīgi pie secinājuma, ka reāli informācijas nesēji darbojas informācijas aprites, formēšanās izveides bāzes (dabas) likumu ietvaros, ar savām subjektīvajām kombināciju, pretenziju variācijām selektīvi izvēlēta informācijas apstrādes loģiskajā modulī. Informācijas loģika ir analoga/transformēta tieši saistīta ar dabas (Esamības) likumiem un darbojas to likumsakarībās. Ja ir faktos- īstenībā pamatota objektīva perspektīva ideja, tad tā tiks neizbēgami attīstīta pamatojumos. Informācijas pieredze-spriedumi/secinājumi/korekcijas-tēmas turpinājums jaunās informācijas transformācijas vērtībās. Esamībā savstarpējā tandēmā darbojas objektīvā un subjektīvā informācija, formējot to nesēju jēgu un pievienoto jēgu, caur pretrunām procesos veidojot vienīgo iespējamo loģisko risinājumu, no teorētiski iespējamo loģisko ceļu daudzveidības, ko diktē vadošie aktuālie spēki. Katrai pozīcijai ir vajadzīga sava eksistences patiesība. Autors savā darbā ir izmantojis savus pētījumus un empīrisko informāciju par konkrētu notikumu likumsakarībām, nenorādot vietu /personāžus/ identitātes, jo autora mērķis ir pētīt tika kā darbojas loģiskā informācija.

Pētot kā darbojas informācija top atzinums, zinot/pieņemot iespējams kā darbojas informācijas loģikas algoritmi var prognozēt objektīvi un spriest intuitīvi notikumu attīstību un procesu neizbēgamu formēšanos dažādos līmeņos un etapos, situācijas loģiska likumsakarīga attīstība. Zinot matērijas/enerģijas īpašības un starp tām iespējamās procesu mijiedarbības var prognozēt gaidāmos rezultātus, analogi ir ar informāciju, zinot kāda tipa/īpašību informācija tiek izmantota noteiktos loģisko dzirnavu mehānismos, kāds būs maluma procesa rezultāts, bet kāpēc tas netiek pieņemts, tas jau ir cits iespējamo loģisko procesu stāsts aprakstīts tālāk e-grāmatā. Autora mērķis (atbilde uz dažreiz uzdotu jautājumu) nav atbalstīt vai noliekt kādu loģiku/ ideju-ideoloģiju, jo šis ir jaunais bāzes analītikas pētniecības jaunais formāts-no neitrālas pozīcijas procesu pētniecība, kā darbojas informācija. Esamībai ir loģiska uzbūve, cik daudz iespēju ir izmantots šajā universālajā loģiskajā pasaulē, realizēties caur dažādām loģiskajām vērtībām loģiskajai harmonijai, un kādi stereotipi ierobežo to. Interese ir ceļš caur jautājumiem uz īstenību, ar informāciju pētot kā darbojas informācija. Darbs rakstīts neformālā stilā. Ar cieņu darba lasītājiem.

Esamības loģiskais process

Informācijas loģikas likumu bāze-Esamības eksistējošie loģiskie fundamentālie likumi, pilnīgai Esamības kontrolei, primāri (eksplōzijas) tapuši autentiskai substancei —visur/visiem/vienmēr priekš sistēma-sistēmās attīstības-evolūcijas-duālās dialektikas notikumu procesiem. Hipotētiski ja tā nebūtu, tad nebūtu paša loģiskā informācijas nesēja-loģiskā spriedēja, un nelikumsakarīgi nebūtu/neeksistētu jēdzienu un to procesu-ko/par ko/kam/priekš kam spriest- apspriest, nesaprotami kas/kur/kāpēc vispār nenotiek, tikai viens bez turpinājuma notikums, pilnīgā NE- sistēmu pilnīgā haosā-neorganizētā kustībā, bez likumsakarībām un sistēmu attīstības-bezjēdzīga eksistences (jēga loģiski notikumi),NE -eksistence, nebūtu loģisko jēdzienu pieprasījuma- vārdu Hipotētiski ja nebūtu loģikas, nebūtu attīstības kā tādas, nebūtu saprāta i/terminu/jēdzienu/formulu, kuru satura būtība ir apzinātā eksistences loģiskā jēga noformēta kodētās sistēmās vērtībās. Intelekta loģikas/tehnoloģiju mākslīgā intelekta, savstarpēji saistītu sistēmu moduļu konstrukciju. Esamības jēga ir sistēmu dinamikas loģika- evolūcijas attīstība-enerģijas īpašību transformācija- realizācija notikumos. Esamības savstarpējo saistīto likumu algoritmi ir to loģiskas darbības definētos un vēl nedefinētos algoritmos. Eksistences loģika- jēgas nesēja. Sistēmu jēga – resursu attīstība un to organizēšana loģiskās loģistikas izpildījumā definētās civilizāciju sistēmās. Sistēmu jēga tiek definēta argumentu pamatojuma algoritmos-aktuāli relatīvajos procesos.

Visi notikumi ir informācija-notikums ir enerģijas potenciāla un pozīcijas maiņa mijiedarbību transformācijās. Var nebūt informācijas par notikumu, bet zinot dabas un informācijas darbību formēšanās loģiskās likumsakarības var loģiskos pamatojumos prognozēt notikumu iespējamību un to likumsakarīgu attīstību. Esamībā lēmumi primāri tiek pieņemti likumsakarīgi daļēji nepilnīgi loģiski, jo pilnīgam loģiskam pamatojumam ir nepieciešama komplicētā loģika ar argumentu likumsakarību pamatojumu, kuri realitātes dinamikā ir procesuāli ietilpīga procedūra, tāpēc tiek pamatā pieņemti vispārīgo secinājumu loģikas lēmumi-stereotipi/tradīcijas/pieredze/uzskati/pieņēmumi/principi un tēmu dalībnieku subjektu esošās vai plānotās pozīcijas vadlīnijas. Lēmumu pieņemšanas procesā ir svarīgi kādi objektīvie argumenti tiek izmantoti pret subjektīvajiem pozīciju motivācijas argumentiem, kur lielu lomu spēlē tradīcijas-automātiski jau esošu pozīciju viedokļi un asociatīvā katra dalībnieka loģiskā pieredze kura formē tūlītēju vispārīgā jēgas reakciju spriedumam. Jebkurš attīstības sistēmas sakārtošanas procesam ir jāpārvar jau esošās sistēmas vērtību aprites definētos un nedefinētos noteikumus un aktīvo faktoru summu.

Zināšanas veido iespējas un to formētu pretenziju motivētu darbību realizāciju, priekš apzinātā mērķa loģiskās konstrukcijas —shēmās/moduļos /algoritmos- rezultātu sasniegšanu, organizējot darbības realitātē vai/un izplatot saziņai informāciju informācijas nesējos, informatīvi piesaistot organizējot loģisku informāciju, kā vajadzīgo informāciju nepieciešamos resursos. Primāri ir notikums/dati/ sekundāri to loģiskā apstrāde izmantošanai. Objektīva adekvāta informācija nodrošina pareizas loģiskas darbības, pret esošo/veidājamo situāciju, vai bijušu situāciju priekš argumentu pamatojumam. Autentisko visu cēloņu noskaidrošana mazina/izslēdz neatbilstību/kļūdu veidošanos. Lai pareizi analizētu ir jāzina fakti vai/un sistēmas darbības principu/principālās shēmas izpildījuma algoritmus. Priekš sistēmas analīzes ir būtiska un/vai nebūtiska iegūtā /izplatītā informācija, papildinoša vai/un precizējoša.

Duāli pretējas informācijas aprites procesos, kad patiesā informācija tiek slēpta vai/un izmainīta priekš citiem zināmiem mērķiem. Lai analizētu sistēmu ir jāzina tās vispārējo darbības nozīmi-priekš kam tā domāta, un/vai tā ir būtiska citas sistēmas sastāvdaļu procesam. Analīzes procesa sākuma etapos ir nepieciešama vispārēja informācija priekšstatam, tālākos procesa etapos informācija tiek precizēta-definēta terminos ar sistēmas pamatojumu argumentos. Lai analizētu ir jābūt informācijai par tēmu un saistītām tēmām, jābūt datu/informācijas materiālam, analogi kā ar matēriju, lai kaut ko izveidotu ir kaut kam jābūt ar ko to darīt darbības. Zināšanas par tēmas

sistēmas likumsakarībām, nodrošina vajadzīgās informācijas izvēli un tās pielietojumu. Informācija ir pietiekoša vai nepietiekoši precīza, vai neprecīza, vai atšķirīga par interesējošo tēmas notikumiem un notikumu atspoguļojumu, un to organizēšanas izmantotajiem rīkiem. Dinamikas procesos apritē nonāk autentiska (neizmainīta-tiešsaistes), vai/un citu avotu apstrādāta informācija, kura ir patiesa vai/un nepatiesa/maldinoša /izdomāta, vai cita tipa formējuma informācijas produkts. Iegūtā informācija var būt īsināta/aprauta/fragmentāra/tās jēgas pamatojumu koncentrēta, vai izplūdusi. Problēmu analīzes procesā formējas/izskan dažādas versijas, kur argumentu trūkums noved pie kļūdām secinājumos. Kļūdu formēšanās ir atkarīga no procesu veidotajiem un citiem faktoriem-objektīviem/subjektīviem. Kļūdu neatzišana kuru iemesls ir autoritatīvs spiediens/neziņa, vai/un uz kļūdas atzinēja negatīva reakcija, kur šīs izpausmes nedot sistēmai sakārtoties. Esamībā vairs vēsturiskā laika telpā ideāls nav iespējams, bet tikai caur kļūdām ceļš uz to. Kas tad veido kļūdas sistēmā-novecojušas tradīcijas/varas zaudēšanas iespējas/maldīgi uzskati/nepareizie informācijas avoti/ieņemtās pozīcijas sistēmā, savstarpējais izdevīgums. Ir letālas un/vai fatālas kļūdas, nozīmīgas vai nenozīmīgas, būtiskas, vai nebūtiskas. Ir sistēmas kuras pēc savas ideoloģijas var, vai nevar principā meklēt un atzīt sistēmas kļūdas, jo pats kļūdu atzišanas process apdraud pašas sistēmas abstrakto principu vērtību eksistenci. Abstraktas vērtības —kādam akcentētai vērtībai abstrakti pievienojot neadekvātas īpašības vai tās nozīmi. Abstraktu (neobjektīvs formāts) vērtību izmantošana realitātē noved pie kļūdām, jo tā ir nestabilās vadlīnijas nesēja kura nespēj loģiski vienot citas attīstības procesā vērtības. Ir sistēmas neatbilstošu algoritmu izmantošanas kļūdas, balstīšanās uz maldinošu, nepatiesu informāciju kļūdas, uz nepilnīgu informāciju kļūdas, uz sagrozītu informāciju kļūdas, uz līdzvērtīgiem, bet neautentiskiem notikumiem bāzētām kļūdām, nepareizās versijas izvēles kļūdas. Kļūdas novēršanu vienīgais algoritms ir balstīšanās uz faktiem un informācijas loģisko likumsakarību darbību ievērošana, un relatīvās pozīcijas pozicionēšanās priekš sistēmas. Kļūdām ir relatīvā nozīme-kļūda sistēmā dot/noformē iespēju citiem pret darbībām vai sistēmas izmantošanai. Kļūdas ir negatīvā pieredze, kuras vēlāk tiek vai netiek ņemtas vērā dažādu faktoru ietekmes rezultāta.

Kļūdas var prognozēt zinot kādas ir aprites vērtības un to spēka dinamiskās kombinācijas-primārajā loģikā kontekstu vadlīniju organizēšanās sistēmas saišu režģī, kuru ar pieredzes salīdzināšanu asociatīvo loģiku var modulēt. Kad noformējās neizbēgamas realitātes prakses primārās/primitīvās kļūdas, sistēma pieprasa jau citu līmeņu komplicēto loģiku problēmu risināšanai, citas versijas pret pretrunu primitīvo vadlīniju ceļu uz nekuriem vai/un pašiznīcināšanās/sabrukumu. Primitīvā loģika pret komplicētu sistēmu ir objektīvi neizbēgama dinamikas vērtību neatbilstība, kur primitīvās loģikas vērtības nedot komplicēto vērtību organizēšanos. Primitīvā loģika dot triecienu pa komplicētās sistēmas vēl nestabilajam kontūra/perimetra aprisēm, līdz paši primitīvās loģikas (tikai primitīvais darbību argumentu pragmatiskums) secinājumi zaudē jebkuru veselā saprāta argumentāciju-antagonisms/cinisms/poulists/agresija/marasmus/apsurds/vājprāts pret veselo saprātu. Primitīvai loģikai ir stabils enerģijas saišu nodrošinājums-instinktu agresijas moduļa ģenerācijas augošais ierosmes faktors. Primitīvā loģikas procesā notiek potenciālu dalīšanās -grupēšanās un savstarpējas neizbēgamas cīņas par resursu kontroli. Resursu kontrole ir bāzes nosacījums sistēmas eksistencei.

Enerģija sevi realizē ar loģiskiem likumiem, kurus nevar ne apiet neievērot, tikai subjektīvi traktēt abstrakti vai atlikt darbības uz laiku, kur sāk darboties citi loģiskie procesi. Esamībā loģiskie procesi notiek vienmēr. Visi notikumi ir loģiski, bet kādā loģiskā izpildījumā tie ir, un uz kāda loģikas domāšanas veida balstīti. Atbilstoši izvēlētai /iespējamai domāšanai (uzskatiem/principiem) darbojas informācijas loģisko attīstības procesa etapi un to notikumu virzība. Esamībā ir trīs izvēles loģikas-pamatots viedoklis vai/un loģiski nepamatots viedoklis, vai vispār netiek veikta loģiskā analīze, kur procesā formējas saprāta domas vai neprāta deformētās neloģiskās pret īstenību nesakārtotās domās un to graužošanās darbībās priekš sistēmām. Neloģisks spriedums protams sastāv no dažiem vai daudziem loģiskiem secinājuma blokiem/moduļiem kuri ir kopēti, paņemti no kādas loģiskas sistēmas, bet ievietoti neloģiski noformētā sistēmā, bet loģiskie moduļi neietekmē visu neloģisko

vadlīnijas jēgas spriedumus, bet rada intuitīvā apziņas līmenī neatbilstības konstatējumus-īstenības informatīvā bloķēšana. Neloģisku spriedumu pamats ir nebijušu faktu izmantošana /objektīvu likumu-likumsakarību ignorēšana/abstraktu pieņēmumu izmantošana/neatbilstību ignorēšana, kas noved pie neloģiska sprieduma-vispārīgā abstraktā saraustītā neatbilstību modulēšana dīvainā pretrunu modulī.

Iespējami dažādi esamības notikumu procesu cēloņi-zināmi un nezināmi, definēti un/vai pieņēmumi, versijas un/vai hipotēzes. Lai saprastu/izprastu, ir jāzina bāzes likumu procesu bāzes pamatus-intuitīvi/pieņēmumos/varbūtībās vai /un, uz pieredzes/zināšanām- informācijas zināšanu bāzes. Pieredze definēta terminos/jēdzienos ir likumsakarību noskaidrošana un to izmantošana. Zinot dabas (fizikas) likumus tiek radītas tehnoloģijas, analogi izzinot informācijas darbības/iedarbības likumus tiek vadīta sabiedrība un tās izveidotās sistēmas-civilizāciju/grupu loģiskās ideoloģijas. Esamības uzbūve ir konstanti loģiska un notikumu darbības notiek ar loģiskiem algoritmiem, citu zināmu formulu lai noformētu sistēmu darbību neeksistē, vismaz zināmi pašlaik nav, var apgalvot, bet pierādīt nevar. Dzīves ritums ir loģiskas ķēdes notikumu plūsma, kuru var izmainīt un tiek mainīta loģiskos lēmumos, loģikas konstrukcijas ietvaros. Katra situācija pieprasa loģisku tās risinājumu, piedāvājot vai nepiedāvājot variantu versijas. Visas situācijas ir loģisku notikumu summas rezultātu informācijas produkti, visām situācijām ir vienmēr kāds loģisks risinājums, bet ja situācija netiks pareizi/adekvāti definēta, tad netiks tā loģiski risināta, bet to gaida vienalga loģisks iznākums, pareizāk pret to dalībniekiem neloģisks, citu notikumu darbības iespējamības Esamībā neeksistē.

Ir noticis-fakts, eksplozijas rezultātā identiski vienādu potenciālu, vai dažādu potenciālu, vai primārais potenciāls savās likumsakarībās (kritiskā NE- masa vai masa) eksplozijā tapusi Esamība, kura atrodas nepārtrauktos eksplozijas transformētās dažādās dinamiskas matērijas/ enerģijas viļņos, veidojot sistēmu sistēmās- (exa) / (ato). Enerģijas realizācija universālajam potenciālam, plus bioloģiskās matērijas informācijas identitātes vērtība sistēmās. Enerģija transformējusies par matēriju un notikumu projekcija transformācija informācijā. Lai iegūtu/notiktu pārvērtības informācijas/enerģijas —matērijas mijiedarbībās, tas notiek ar bāzes kontrolētiem likumiem fizikas/ ķīmijas reakcijas procesos. Informācija pārvērtības iegūst paliekošus/ierakstītus kodus informācijas nesējos-objektīvo un subjektīvo likumsakarību procesos. Esamības starta/sākuma tīrās enerģijas transformācija pirmajā substances matērijā, kāds bija enerģijas potenciāla ātrums, pie kura to sasniedzot notika/notiek, vai tas tagad nav iespējams, kādā veidā no enerģijas var iegūt matēriju, vai tas ir vienīgi Radītājam iespējams. Duāli pretēji, kad no matērija tiek sadalīta/transformēta- enerģijā, ar mūsdienu tehnoloģijām pētījumi notiek. Esamības bezgalību iztēlē iztēloties ir iespējams tāpēc grūti, jo nespējam domāt ātrāk par gaismas ātrumu un apsteigt gaismas ātrumam, vienīgi laika telpā domās —abstrakti iztēlē var pārvietoties ātrāk par gaismas ātrumu.

Notikumi summē un organizē Esamības pieredzes likteni- subjektīvo (informācijas) un objektīvo notikuši notikumi (bāzes likumsakarības). Esamības jēgas būtība -bāzes likumsakarību nepārtraukta kustība/ darbībās/ mijiedarbībās/ pārvērtībās —uz notikumu rezultātiem likumsakarīgi tapušās sistēmās. Bāzes loģikas algoritms- kustība ir pati eksistence sistēmām-eksistence ir kustība. Darbības laika telpā ir notikumu fakti, bet ja nav darbību nav notikumu, progresā vai un regresa, bet ir esoša pagaidu pozīcijas potenciāls-neitrāls izejas iespēju darbībām potenciāls sistēmā. Esamībā “viss” ir iespējams, bet tikai bāzes likumu limitu robežās kuru nodrošina resursi un informācijas intelekts kombināciju pārvērtībās-abstrakti, virtuāli viss, bet reāli loģiskās jēgas ietvaros.

Esamības matērija/enerģija/informācija nepārtraukti mainās kombināciju/rekombināciju procesos-Visuma evolūcija. Realitāte ir te un tagad, tad ilūzija-Ne visu faktu mirklis, dīvainā atmiņu kombinācijā, paliekot vai nepaliekot pieejamā autentiskā informācija-dažādos informācijas nesējos. Esamība dinamikā pārtop no bijušā realitātes faktiem uz subjektīvo viedokļu kombinācijām, ar informāciju transformētā notikumu atmiņas ilūzijā, dažādos informācijas nesējos tālākai izmantošanai pēc pieprasījuma. Civilizāciju sabiedrībai pieejama informācija, ir notikumu kontroles

un attīstības nosacījums. Informācijas izvēle-kopēšana notiek atkarībā no aktuālajiem notikumiem un tās pieprasītāju pretenzijām. Pieejama informācija ir attīstības/komunikācijas iespēju instruments.

Bāzes likums -objektīvās un/vai ilūzijas/fantāziju informācijas nesēji ir Realitātes matērija/ enerģija/bioloģiskā matērija, to reālās sistēmas eksistējošas reāla laika telpas Esamības fakta īstenībā —mirkļu notikumu vietās. Informācijas pieprasītājs ir vienmēr no realitātes, vai no abstrakti modulētas-abstraktā vai/un virtuālās realitātes. Ar informāciju ilūzijās-fantāzijās var modulēt/ sintezēt/kombinēt tikai no jau zināmiem realitātes faktiem esošu/ izmantotu informāciju, jo nav to kur citur iegūt-informācijas dažādiem stafetes informācijas nesējiem. Informācijai izejas/darba informācijas materiālu var iegūt/ saņemt un to apstrādāt tikai no Realitātes, nav citas pieejamas Realitātes vai NE- realitātes, pat priekšstatu par „Citas” /„CITUR”/“NE” – fizikas realitātes uzbūvi, un to tur iespējami esošās informācijas likumsakarībām. Var modulēt citu iespējamu “realitāti” tikai abstrakti izmainot kādu zināmu Esamības dabas likumu- teorētiski un iegūt iespējamu teorētisku nepārbaudāmu praksē modeli, bez sistēmas funkciju jēgas pierādījumiem. Ja nav realitātes, nav informācijas, tad nav pat ilūzijas nesēja-duālā abu vērtību eksistences sistēmas sastādošs komponentes.

Esamības realitātē izzināti/atklāti/konstatēti objektīvi dabas (fizikas-informācijas) likumi dot iespējas attīstīt tehnoloģijas un to sistēmas. Vēsturiski attīstītas evolucionējušas informācijas loģisko vērtību idejas un to izmantošana ideju-loģikas (ideoloģijas) vērtībās organizētā sistēmā, dot iespējas organizēt sabiedrību un tās identitātes (vērtību programma) vērtību saturu-objektīvo un subjektīvo vērtību paralēla plūsma vienā vai/un vairākās sistēmās.

Dialektikas-informācijas attīstības likumsakarīga notikumu plūsma. Attīstības informācijas enerģija cirkulē-cikliski koncentrējoties/savelkoties /summējoties veidojot spriegumu spirālē (Esamības eksplozīvā dinamikas uzbūve-galaktikas) informācijas laukos, kuri sastāv no dažādiem informācijas nesējiem-bibliotēkas/arhīvi/datū failu bāzes/mediji/cilvēku ar apziņu nodotā tālāk (subjektīvi formētā vēsturiskā un hronoloģiju ideoloģijas pārstrādātā/parakstītā/citādi noformētā, tulkotā, pārstrādātā) informācija, papildinoties ar jaunām notikumu vērtībām priekš izmantošanas, kas nes kardinālas pārmaiņas sistēmās. Realitātes procesos neizbēgami koncentrējas pretrunas, kur tās ierosina noformējušās dominanti ieguvušās vērtības to nesējos (sabiedrība),idejas loģikai- ideoloģijai. Dialektikas procesa virzītājs dažādas identitātes /vērtības/uzskatu civilizācijas sistēmas, konkurences/ sadarbības/mijiedarbības /pozicionēšanās/antagonisma/ilūziju/ekonomika/jurisprudence, procesu sastādošas. Dažādas Dialektiskās vērtības diktē notiekošo procesu dinamiku un pārvērtības jaunas arhitektūras principu koncepcijā.

Esamības evolūcijas attīstības procesos ir noticis paradokss-informācijas intelekts, prāta apziņa/mākslīgais/tehnoloģiju attīstās ātrāk nekā to spēj aprobēt sistēmas, tikai ieviestas lokāli attīstītās sistēmās. Intelekts enerģijas augstākā realizācija sistēmās un tās nesējos, pašas enerģijas universālā potenciāla realizācija savā izveidotajā konstrukcijas realitātē.

Katra sistēma attīstās uz iegūtās evolūcijas vērtībām to modulācijas modernizējot atbilstoši realitātes formātu pieprasījumam —pilnveidojot, izstrādes procesos, noslīpējot un papildinot-bagātinot ar citu sistēmu resursiem.

Civilizāciju savstarpējos attīstības procesos konkurencē pozitīvā un/ vai negatīvā pieredze, liek ideoloģijām pārņemt no citām civilizācijām efektīvās vērtības (konkurences pieprasījums) noformējot tās citos formāta terminos) savai identitātei, un ieviešot praktiski tos prakses institūtos/institūcijās, bet vērtību metodes jēgas būtība faktiski nemainās, terminu maiņa notiek, lai nezaudētu ideoloģijas abstrakto identitātes atpazīstamību un to vērtību sapratni. Laika gaitā notiek savstarpēja civilizāciju vērtību apmaiņa un papildināšanās, ar negatīvām vai /un pozitīvām vērtībām. Ir civilizācijas vērtības kuras adaptējas/transformējas/pielāgojas jaunajām civilizācijām, un vērtības un tādas kuras nevar adaptēt, izmantot jaunajās sistēmās, un vērtības kurām ir tikai identitātes kultūras vēsturiskā nozīme. Pieprasītās vērtības tiek pieprasītas pēc to jēgas apzināšanas un izmantošanas loģiskuma un tieši/ netieši tām cirkulējot/ienākot dinamiskā savstarpējā komunikācijas vērtēšanas procesā. Dažas

vērtības tiek laika gaitā atdalītas no ideoloģijas identitātes, kā pašsaprotamas ikdienas realitātes sastāvdaļa, sistēmas funkcija. Ideoloģijas noguruma/krīzes apstākļos tiek zaudēta vienojošā vadlīnijas vērtība, kur deformētā situācija izraisa daļēju haosu-vērtību dalīšanos un to pozicionēšanos un virzību uz citu jaunveidojamu sistēmu. Faktiski ideoloģiju pārmaiņas diktē dialektika neizbēgamās attīstības informācijas vērtību pārmaiņu kombināciju akcentus uz aktualitāti ieguvušām vērtībām.

Atkārtot identiski/restaurēt/kopēt /imitēt/pārņemt/pilnīgi autentiski atdarināt bijušo sistēmu nav iespējams, to nedot notikušie Realitātes resursu procesi-vērtības ieņem jau citu jēgas statusu (ilūziju ideoloģisko) starp citām jau attīstītam noformētām vienotā sistēmā vērtībā-nostalģiskā sistēmas vīzija bez reālas perspektīvas realitātes attīstības dominantēs-jo aktuālas ir citas pozīcijas, citi potenciāli, citu vērtību aprītē, citi termini, jēdzieni/citas vadlīnijas/citas starpsistēmu mijiedarbību noteikumu vērtības-realitātes pieredzes tapušais produkts priekš sistēmām. Terminus veido vārdu salikumi kur mainot vienu saistošo vārdu iegūstam citu nozīmes jēdzienu/terminu. Termins savu nozīmi iegūst/maina tam pievienojot tā rašanās atsauci, vai citu kontekstu.

Resursu informācijas loģiskās vērtības sastāda notikumu procesu elementu saturu—termini/jēdzieni/stereotipi/tēli/pieņēmumi/faktu sagrozīšana/propaganda, stereotipi kuri sastāv no terminiem/apzīmējumiem, jēdzieniem konkurences cīņas motivācijai un mērķu identifikācijai. Faktiski notiek informatīvās un reālās cīņas starp terminiem un jēdzieniem piešķirtiem sistēmām, nevis pēc jau notikušām būtiskām izmaiņām sistēmās konkurences pretrunu izlīdzināšanās procesā-vērtību sinhronizācijā-civilizāciju reālais aktuālais informācijas loģisko vērtību kopprodukts. Katrs termins ierosina tā definētu notikumu attieksmes procesu-termins ir loģisko darbību būtība. Notikumu vērtējumam tiek piešķirta termina identitāte /laika telpas autentiskā identitāte, kura atbilst vai neatbilst termina jēgas saturam, vai un veido jaunu kombinētu jēgas terminu procesu izmaiņas. Cīņas faktiski notiek starp terminiem un to nesējiem, kuri tiek izmantoti kā argumenti. Termini ir un var sastāvēt no ilūzijas/pieņēmumiem/stereotipiem/tēliem/nepareiza vērtējuma. Neadekvāti terminu izmantošana bremzē attīstību-sadarbību, tie var/ir pretrunā ar reālo situāciju. Manipulācijās ar terminiem notiek pozicionēšanās —stratēģiskā. Civilizāciju attīstība faktiski balstās uz terminu informācijas attīstību un to izmantošanu notikumu praksē. Kad termini evolūcijas procesa produktam vairs neatbilst, top pieprasījums pēc jauniem adekvātiem priekš procesa sistēmas apzīmējumiem-terminiem.

Informācija cirkulējot sistēmās informācijas nesējos iegūst dažādu notikumu vērtējumus-subjektīvos/objektīvos, to rezultātā notiek izmaiņas informācijas vērtībās, kur tiek vērtības kvalificētas kā-derīgās/nederīgās/sabojātās/izmantojamās/neizmantojamās/pozitīvās/negatīvās priekš aktuālās reālās sistēmas. Esamības notikumi formē operatīvo notikumu informācijas lauku, kurš sastāv no dažādām loģiskām vērtībām.

Procesa virzība notiek ar loģiskajām vērtībām un to rezultātu summu spriedumiem priekš informācijas ar sekojošu izpildījumu darbībām, priekš attīstības civilizācijas/tehnoloģijas cikla spirāles līniju (sistēmu formu formācijas) pieprasījuma. Katrs esamības mirklis notiek darbību notikumos- loģisko funkciju algoritmos-loģiskā likumsakarību līnija.

Duālisms-divi/atšķirīgi/dažādi/bināra/pretrunīgi, bet no viena autentiska notikuma izcelsmes laika telpā. Esamības jēgas būtības notikumi vienotā informatīvās laika telpas saistītu notikumu dinamikas plūsmā. Duālisms-viena cēloņa izraisīti paralēli ar pretējam pozīcijām informācijas nesēji. Dialektika/resursu dinamika-attīstības formu daudzveidība to pretrunīgumā-dažādas vērtības aktivizē/ierosina paralēlus procesus priekš evolūcijas lēcienveida pārvērtībām (kritiskais enerģijas informācijas pozīcijas potenciāls eksplozijas triecienam) /transformācijām. Relatīvas dinamiskās vērtības noformējas salīdzinājumos ar līdzvērtīgām citu sistēmu funkcionējošām vērtībām pēc jēgas pazīmēm (vērtības pēc sistēmu īpašību pazīmēm-loģiskās jēgas pazīmēm/īpašībām), kuras iegūst loģisko vērtību, funkcionējošu algoritmu loģisko vērtību. Likumsakarība-katra attīstīta vērtība ir informācijas un sabiedrības attīstības īstenības prakses kopprodukts. Informācijas loģiskās vērtības attīstās uz esošu vērtību sintēzi/modulāciju/kombināciju faktoru ietekmes apstākļos iegūstot citas

līdzvērtīgas vai jaunas īpašības, analogi kā ķīmiskās un fizikas mijiedarbības reakcijās-saturi dažādi, bet tapšanas/pārvērtību algoritms viena- Esamības bāzes loģika.

Dialektikas duālo vērtību bāzes likumsakarība- attīstības evolūcijas procesā top/noformējas vērtības- primāri kvantitāte /sekundāri kvalitāte. Attīstības likumsakarība-jo dinamiskākas kvantitātes pārmaiņas notiek realitātes notikumu plūsmās- informācijas apmaiņa/iegūve notiek likumsakarīgi ātrākas sistēmu notikumu ierosinātas pārmaiņas. Dinamikas procesos pretrunas tiek idejiski definētas terminos un būvētas to risinājumu teorijas-politiskās ideoloģija tēzēs subjektīvajā rīcību viedoklī. Attīstība notiek vienīgi balstoties uz informācijas loģiskajām izmantojamām vērtībām, izmantojot tās sistēmu konstrukcijām/formātiem un to nodrošinājuma darbībām. Evolūcija/attīstība ir zināšanas informācijas nesējos-visos eksistējošos, pieejamos un to izmantotāju gribai-motivācijai. Viena no dialektikas vērtības nesējam ir pretenzijas, kuras tiek apzinātas un definētas terminos.

Lai veiktu darbības ar iegūtiem/esošiem datiem/informāciju ir jāzina vai jāizveido zināšanu apstrādes loģiskais algoritms priekš procesa un rezultāta iegūšanas, un jēgas iegūšanai. Jēgas būtība-izmantošanas iespēja, ir objektīvie informācijas loģiskie dabas uzbūves un notiekošo procesu algoritmi, kuros tiek veiksmīgi vai neveiksmīgi ievietotas dažādas adekvātas vai neadekvātas vērtības, un attiecīgs pozitīvs vai negatīvs vai procesa nenotiekošs rezultāts-loģisko dzirnavu informācijas apstrādes mehānismos/skaitļotājos, vai tehnoloģiskajos informācijas apstrādes programmās. Iegūtiem datiem/informācijai ir to jēgas nozīme kuru zina vai nezina to ieguvējs. Dati/informācija ir tapusi no sistēmas un ar to vienmēr ir saistīta-jēgas nozīme vai no vispārējās jēgas var/ir sadalīti autonomi funkcionējuši jēgas elementi, kuri var izveidot citu attīstības modeļa jēgu.

Realitātē (dabā) iegūstamā objektīvā informācijas tiek apstrādāta ar objektīvo un subjektīvo (mainīgās vērtības) likumu/likumsakarību pieprasījumu-objektīviem likumiem objektīvs rezultāts, bet subjektīviem pieprasījumiem nav/vai ir rezultāts, vai vēlamais subjektīvais rezultāts. Objektīvā informācija tiek traktēta subjektīvā abstraktā (universāls tēlu nekritiskais formāts, kritisks tikai priekš citiem konkurences). Ideālisma (abstrakta vērtību akcentēšana) formāts sastāv no vispārinātas akcentētas sakāpinātas vērtības, kura atbilst vispārinātai abstraktai ideoloģijai-bāzes platformas nesošā vērtība. Abstraktam formātam ir leģitīmā vērtība, ar un pret kuru tiek vērtētas citas vērtības-faktiski abstraktais novērtējums. Praktiski un faktiski subjektīvie informācijas nesēji vērtē objektīvo informāciju priekš ideoloģiju formātu pieprasījuma, priekš identitātes (vienotā funkcionējošā programmas moduļa jēgas darbībām) – sistēmas nesošās platformas. Abstraktais universālais informācijas apstrādes formāts dot izveidot instrumentus darbībām-apstrādāt/izstrādāt/apdarināt -ar ko grib/kā grib/kam grib/ko grib /kādā veidā grib, iegūt vēlamu jēgas rezultātu priekš objektīvo dabas un tehnoloģiju likumu izmantošanas un piemērošanas.

Duālās loģikas dažādu iespēju spriedumos, ka Esamība varēja rasties/tapt no citas NE-esamības, no cita savādāku/citu likumu substances vai/un sistēmas no kura procesa ir iegūts, vai mantots duālisma pozīciju (dialektikas) bāzes likums procesu dinamikai Makro sistēmām. Hipotētiski loģiski ir iespējams dažādās versijās dažāds likumu izpildījums, dažādās NE -esamības un iespējamās citās Esamības, par kuru eksistences iespējamību dot spriest iespēju modulācijas loģika, kura balstās uz universālo izpildījumu īpašību iespējām-tur /nekur vai citur, vai tur nezina kur, nav vietas /laika/telpas faktu norādes, tikai iespējami pieņēmumi, loģiskās modulācijas saprāta secinājumos. Izmantojot loģiskos algoritmus (pētīšanas instruments) tiek pieņemtas iespēju varbūtības-matemātiski iespējams/abstrakti iespējams, tad tas arī iespējams hipotētiski-loģiski hipotētisks secinājums-nezināmo loģiskais secinājums-nav telpas-nav vietas kustībai spēkiem, nav laika atskaites koordināšu-nav pat citas dabas priekšstatu.

Hipotētiski (cita versija) ja Esamība ir transformējusies no citas NE -esamības, tad ir jābūt mantoto bijušo tur-nekur (nav termina) notikumu kopijām, ja,,tur” ir līdzvērtīga enerģijas izpildījuma NE-esamība. Apziņa var fantāzijās modulēt tikai ar enerģijas likumu/likumsakarību līdzvērtīgas sistēmas, bet ne Ne-enerģijas Ne -esamību, pat fantāzijās modulēt ir neiespējami, ja nav kustības/

telpas/laika vērtību sapratnes. Laiks un sistēmas telpa ir vienoti. Bioloģiskās būtnes domā ar enerģiju un kā enerģija, un enerģijas likumu likumsakarībās-enerģijas loģikā. Enerģija/matērija/bioloģiskā matērija ir informācijas nesēja un informācija nekad /nekur /nevar un nekad nepazūd, ar nosacījumu ja ir reālās saglabātas Esamības enerģijas īpašības. NE enerģija kurai var nebūt informācijas nesēja īpašību pēc īpašību uzbūves, tad enerģija nevar pārkodēt /atkodēt NE- enerģijas informāciju. Bāzes Esamības identitāte-enerģija /transformētā enerģija matērijā, bioloģiskā matērijā/informācijā un tikai to starpā iespējams kontakts un mijiedarbība. Informācija ir enerģija un enerģija, var uztvert / kontaktēties tikai ar autentisko enerģiju un tās likumu produktiem. Tīri hipotētiski, ja ir bijušo sistēmu mantojuma informācija, tad tā var būt sistēmu pretrunu procesu notikumos ierosinātāja, vai harmonijas veidotāja, ja ir enerģijas transformācijas rezultāts-iespējamās notikumu kodētās saitēs informācijas apmaiņa.

Esamības civilizācijas sistēmās ir nepārtraukts pieprasījums pēc jau definētas noteikta tipa/formāta informācijas priekš motivācijas /sistēmas organizēšanas, un citiem mērķiem. Ar noformētu loģisko informāciju (saprotama jēga) var veikt argumentētas darbības un noformēt leģitīmu (papildus aizsargāts formāts priekšrocība konkurencē) statusu. Leģitīmai informācijai ir esošās prakses loģikas statusa vērtība, kuru sastāda-arguments pie prakses/arguments pie autoritātes/arguments pie vairākuma/ fakta/zināšanām/tendences attīstības process vai vīzija-iespējamās pārvērtības.

Viss kas eksistēja /eksistē/eksistēs —enerģija/matērija/bioloģiskā matērija, jebkuras darbības realitātē notiek uz datu/informācijas apmaiņas pamata, lai kāda tā noformēta būtu-kombinēti manipulēta/abstrakta/objektīva vai/un visu tipa formātu salikums. Informācijas loģikas statuss ir tās loģiskais potenciāls.

Esamības pamat vienības vērtības pozīcijas potenciāls primārajā tapšanas starta pamat/bāzes sistēmā, iespējams ir un bija primārajā universālajā loģiskajā attīstības daudzveidības algoritmā bāzes likumu ietvaros. Tapšanas brīdī sinhroni vienādas pozīcijas vienādiem potenciāliem-substances stāvoklis priekš procesa -konstants ideāls. Ja notikumam būtu dažādas informācijas vērtību pieredze, tad būtu citādāki procesi, tad tā būtu pirms tapšanas sistēma ar informācijas vēsturi citā Esamībā/ Ne esamībā, citā izpildījumā-loģisks duālās dialektikas secinājums-ir vai nav citas pieredzes un tās ietekme informācijas aprites laukos. Ir pieņemts esošā Esamība ir unikāls vienreizējs notikums-iespējams tā tas ir, bet iespējams tā nav. Ir viegli ar varbūtībām manipulēt kamēr nav to, vai citu pierādījumu, vai reāli notikušas pieredzes. Esamība ir pilnīgi kontrolēta loģisko algoritmu sistēma sistēmās, esošas notiekošas darbības katru laika mirkli. Jebkura darbība notiek loģisko likumu ierosināta un kontrolēta.

Esamības sastādošās elementu elementārdaļiņas/dati informācija ir vienas izcelsmes un ir identiski vienādas, bet tās savstarpējās dažādu spēku mijiedarbībās izveido sistēmas kuras citā kombinācijā iegūst citas īpašības-jēga mainās no kombināciju īpašībām. Esamības tapšanas bāzes likums- substances transformācijas ar notikumiem likumu ietvaros to procesos sistēmu savstarpējās kombinācijās – sistēma sistēmā.

Lai taptu pilnīgi nebijusi/jauna bāzes sistēma —Enerģija/Telpa dimensijās/ eksplozijā/Visums/ Matērija/Bioloģiskā matērija (dzīvība) /Esamība/Īstenība/Realitāte/Laiks/ Pagātne/Tagadne / Nākotne, ir nepieciešami universāli konstanti sistēmas darbības bāzes likumi-viens likums visur/vienmēr/visiem vienotā attīstības dinamikas laika telpā priekš sistēmu mijiedarbībām-būtu iespējamās un notiktu reakcijas. Esošās Esamības uzbūves funkciju nosacījums, sākuma (starta) substancei ir jābūt vēl ne bijušas analogas sistēmas (NE pilnīgi vienādiem bāzes likumiem),bez bijušas analogas pieredzes, tikai ar pamat īpašību formēt sistēmas pašradītajā pilnīgi kontrolētajā laiktelpā —visur, visiem, vienmēr viens bāzes likums-jēgas likums. Esamības tapšanas mirklis bija tik sen, kas to vairs kā tieši bija var atcerēties, atliek pieņemt iespējamās versijas-virtuāli/abstrakti/teorētiski pārvietojoties laikā un telpā.

Pieņemsim hipotētiski (kā būtu, ja būtu), ka Esamībai ir identiska pieredze (informācija nesējos) citur no citas NE esamības šeit, tad faktiski esamības evolūcija nevar notikt, bet visu attīstību

diktēs pieredzes prakse jau uz zināmas informācijas, un tad attīstībai būtu cits scenārijs, dominētu pieredze, nevis citi evolūcijas likumi tūrā informācijas lineāla laukā, bet jau formalizēta/formatizēta notikumu laukumā. Sākuma sākums visam/ visur/ pirmo reizi, pretī notikumu pirmreizējai pieredzei, duāli pozitīvai un/vai negatīvai, relatīvajos spriedumos, atkarība no pozīcijas situācijas notikumos.

Ja notiek fundamentālā dabas (fizikas) likuma izmaiņa Hipotētiski (kā būtu- ja notiktu tā) esamība var atgriezties sākuma pozīcijā, atpakaļ pie pilnīga ideāla, bet tad tiek zaudēta pretpolu sistēmu dinamikas jēga-atpakaļ uz absolūtu ideālu, bet ar pazaudētu iespēju hipotētiski realizēties citos notikumos/ citās sistēmās/citā fizikā. Teorētiski (iespēju loģika) ja Esamība ir tapusi no citas esamības substances, tad ir citas Esamības-netiešs teorētiskai pierādījums bez faktiem-filozofisks (VAI/UN) filozofisks prātojums. Jautājums: vai Esamības starta substance tapa uzreiz ar universālajām pārvērtību īpašībām vai tā arī ir evolucionējusi no citām ne esamību (nav informācijas, tikai hipotētisks pieņēmums) substancēm, līdz likumu noformēšanai un tad notika Pirmais tapšanas notikums.

Pieņemsim hipotētiski (teorētiskā modulācija citu iespējams likumu izpildījumā), ka nav enerģijas nezūdamības likuma/potenciāla pozīcijas maiņa, kas tad notiek teorētiskā likumu modulācijā-substance paliek vienīgajā notikumā kurš nevar turpināties transformācijās ieņēmt vienīgo iespējamo pozīciju un sistēma un paliek tur vienmēr, nav dinamikas, pārvērtību, sistēmu dažādību, nav daudzveidīgās pasaules ar tās pārvērtību iespējām.

Informācijai ir paradoksa iespējas, kuras nodrošina informācijas īpašības-abstrakti/virtuāli pie noteiktas metodikas atgriezties virtuālā ideālā (dalīti kombinētā relatīvajā) -fantāzijās/meditācijā, bet arī fantāzijas var sastāvēt/sastādīt tikai ar/no realitātes vērtībām/ notikumiem/ moduļiem, tikai nereālā kombināciju izpildījumā emociju enerģijas nesējā. Fantāzijās var modulēt citu realitāti, kur nedarbojas daži bāzes likumi kurus var aizvietot ar hipotēzēm, bet tikai fantāzijās nevis realitātē, ja vienīgi informatīvo tehnoloģiju iespējas-virtuālā realitāte/abstraktajā realitātē. Virtuālā realitāte/abstraktā fantāziju/vīziju realitāte, bet emocijas tās procesa nesējiem īstas/dabiskas-bioķīmiskas un to motivētas darbības reālas. Duālisms-realitāte un fantāzijas-dažādas fantāzijas izraisa līdzvērtīgu darbību mēģinājumus realitātē, un darbības realitātē rosina tālākās modulācijas fantāzijām realizēties citos informācijas nesējos, un duāli pretēji, realitātes īstenība liek tālāk attīstīt reālo informāciju abstraktās fantāzijās. Ja abstrakti kombinētas loģiskās vērtības bez realitātes nodrošinājuma loģiskajam saitēm tiek vispārināti deklarētas reālam izpildījumam, procesu pārņem un vienalga diktē objektīvie loģiskie vērtību mijiedarbību likumu likumsakarības reālām motivācijas darbībām-fantāzijas viens formāts, bet realitāte cits formāts ar argumentu pieprasījumu. Fantāzijas ir motivācijas nodrošinājums izziņāt realitātes iespēju likumsakarības, lai tās realizētu citā priekš tām attīstītā realitātes forma/formātā pēc pamat jēgas būtības.

Esamībā veselā saprāta darbībās ar informāciju ir iespējams izveidot realitātē loģisko harmoniju, un/vai abstrakti nereālu virtuāli abstrakto harmoniju, ar dabisko pretrunu izslēgšanu no informācijas modulācijas/moduļa procesa lauka vai/un pretrunu transformāciju citās vērtībās vai to savienošanu ar nelikumisku saiti.

Esamības savstarpējo spēku mijiedarbības būtība-tapušos dažādu sistēmu pozīciju potenciālus darbībās, mijiedarbībās atbrīvojot to saišu sistēmas lieko enerģiju sabalansēt sistēmu-loģiskajā pozīciju, potenciālu sistēmā.

Informācijas evolūcijas/attīstības paradokss-informācija attīstās no abstraktiem/virtuāliem formātiem uz īstenības loģiskajiem formātiem-sākuma etapos fantāzijas, bet attīstītos formātus pragmatiskumā ar adekvātumu.

Sociālajā sistēmā vadības vadošā vērtība cenšas ieņemt maksimālo resursu un pretenziju vietu/statusu/pozīciju —enerģijas /matērijas likumsakarību īpašība-kāpināt enerģijas lādiņu un pozīciju enerģijas intensīvā augošā laukā.

Zinot no nejauši, vai plānoti iegūtas informācijas par kādas sistēmas eksistenci realitātē, vai teorētiski zinot sistēmu tapšanas (arī duālu vērtību) likumsakarības, tiek apzinātas jēgas pretenzijas pret to, un definētas tās, un plānoti darbību izpildes iespējamie loģiskie ceļi.

Informācijas plūsma realitātē-notikumos (tiešsaistē) un no tiešsaistes atdalītos informācijas nesējos, apziņas/atmiņas un tehnoloģiskos informācijas nesējos. Informācijas cikliskas darbības sistēmā, vai to pirmreizējas darbības veido sistēmu. Sistēma-modernizēta/kopēta vai uz jaunu resursu īpašībām veidota. Sistēma pārvērtību/tapšanas stadijā vai sasniegusi savu sistēmas aprites resursu pieprasījumu, un notiek to aktualitātes /dominantes samazināšanās konkurences mijiedarbībās. Sistēma harmoniska vai disharmoniska, vai abu iespējamo stāvokļu dinamiska maiņa caur vērtību akcentiem-akcentu cīņās.

Harmonijas dinamika

Loģisko sistēmu Harmonija-Esamības primārās bāzes nesēja primārās substances fundamentālais jēgas stāvoklis, attīstībai-izejas pozīcija, kurai vienlaicīgi satur loģisko pārvērtību potenciālu, un to tālāku transformāciju loģiskās jēgas procesos sistēmās. Evolūcijas/attīstības primārās substances likumu kombinācijās tiek iegūta sistēmu jēga subjektīvā izpildījumā objektīvo likumu ietvaros. Realizācijas jēgas attīstība pārvērtībās notiek sistēmās nepārtrauktā dinamiskā progresā vai regresā, pārvērtības caur izvēlētiem selektīvi pieejamām derīgām/saderīgām vērtībām. Harmonijas postītāja ir pārspīlējumi/nekopotence/neadekvātus/haoss, kuri destabilizē sistēmas un to sabalansētās sinhronizētās adekvātās vērtības. Pēc definīcijas ideāla harmonija ir pretrunīgu/dažādu pozīciju vērtību neesamība sistēmā.

Esamības tapšanas sākuma mirkļos viss, visur bija pilnīga vienādu vērtību simetrija, enerģijas lādiņu pozīciju/ potenciālu un to dinamika sabalansēta/līdzsvars, sinhrona statiska, „dinamika”-gandrīz iespējami pilnīgs ideāls. Esamības stāvokļa harmonija ideāla Esības harmonija-vienas pozīcijas/potenciāla vērtības informācija, nav pretrunu, nav citu sistēmu mijiedarbības, nav pretdarbības un to notikumu negatīvu seku, citu dažādu pozīciju/potenciālu kombināciju rezultātu.

Harmoniskas informācijas apmaiņa /piesaiste plūsmai, ir dažādi informācijas vērtību pozīcijas /lādiņi, bet informācijas apstrādes kopējā laukā ir pozitīva nesošā enerģija, kura sakārto pretrunas loģiskā sistēmā ar tās loģisko dažādu pakāpju harmonizāciju. Tapušo resursu izmantošanas iespēju pielietojums ir Ideja un tās realizācija ar izvēlēto loģiku —saprātu/zināšanām/loģistiku /ideoloģiju. Ideja —izvēlēto/apzināto resursu ieslēgšana esošā vai/un topošā komplicētā sistēmā, ar vienreizēju apriti, vai ciklu ciklisku apriti, citu vērtību ieguvei, vai/un sistēmas Esamībai/funkcijām. Ideja —resursu izmantošana- ieslēgšana sistēmā, notikumu atkarības veidošana darbībām priekš uzdevumu rezultāta /mērķa. Ideja-gribas, motivācijas sinhronizācija loģiskās darbībās priekš mērķa. Ideja-informācijas/datu apstrādes plāna/darbību produkts materiālo resursu kombināciju izveidei, ar to/tās pielietojumu, izmantojamām īpašībām priekš citas sistēmas/sistēmām resursu apritei, bagātināšanai.

Relatīvā harmonija bāze būtu- pretenziju realizācija (VAI/UN /JA/NE),to maiņa/izmaiņa-reāli (VAI/UN) abstrakti. akcentu loģiskā harmonijā/relatīvi potenciālu pozīciju loģiskā harmonija/abstraktā /fantāziju harmonija/objektīva ar resursiem uz intelekta zināšanām sistēmās veidotā harmonija/pieņemumu iztēles loģiskā harmonija/bioķīmiskā momentu harmonija/mūsdienu tehnoloģiju virtuālā ar definētiem algoritmiem (atzīšanas savstarpējie noteikumi (laiki)) un pragmatisma/konstruktīvā sistēmu elementiem /atzinība un citu piesaisti un līdzvērtīguma atzīšanu /summas harmonija.

Harmonijas loģiskam izpildījumam ir dažādi līmeņu iespējamie notikumu summas stāvokļi-iespējama algoritms loģiskai harmonijai- iespējas-prenzijas-panākumiem sistēmās, bez loģiskām eksistējošām apritē dominējošām/akcentētām pretrunām. Katram harmonijas stāvokļa mirklim ir savs tā tapšanas ceļš un metodes kuru nodrošina faktoru kopa. Viens no ceļiem uz harmoniju ir loģiskā intūcija. Katrs savā dzīves laikā noiet ceļus uz harmonijas un savas identitātes meklējumos kur iegūtā pieredze kļūst par iegūtās jēgas piepildījuma saturu-atmiņas, personīgā vēsture ir personības EGO realizācija.

Harmonijas vērtības loģika eksistē visos procesu notikumos, bet vai tā konkrētajā mirklī darbojas un pārņem vadību/dominanti, vai tā ir bloķēta, tas ir atkarīgs no daudziem citās loģikas loģiskajiem faktoriem. Notikumu ievirze harmoniskā gultnē dot pretrunu izlādi/sinhronizāciju, faktiski empātija-harmonija ir jēgas nodrošinātāja, jo dabiskais harmonijas pieprasījums ir visa, visur, visiem sākuma pamats, tapšanas primārais atmiņas stāvoklis, pirmās starta tīrās enerģijas sākuma EGO identitāte, empātija abstrakta informatīva pieslēkšanās esamības uzbūves bāzes starta konstantai jēgai-emocionālam pacīlātam stāvoklim-viss-visur ir sakārtots pareizi un ir pilnīga kārtība mierīgā pulsācijas vienotā nesošā frekvencē.

Pēc notikušiem pārvērtību procesiem, enerģija vairs nevar atriesties starta /sākuma izejas stāvoklī (notikuši pārvērtību procesi), bet tikai jau ar esošajām notikušajām mijiedarbību pārvērtībām ar esošiem pozīciju potenciāliem sinhronizēties nosacīti sistēmās. Tuvināties/iegūt bijušo ideālu pilnīgu/daļēju harmoniju var jau tikai abstraktā formātā, kas ir iespējams un notiek mākslas pasaulē —simulētā/cita mantotā transformāciju harmonija realitātes laika mirkļos. Esamības harmonijas kopības matērijas/enerģijas/sistēmu vienotā emocionāla plūsma-empātija (emociju saslēgšanās ar vienotu atslēgu) -jēgas būtības augstākā virsotne, bet realitātes sistēmu sinhronizācijas izpildījumā-dažādu vērtību sistēmu saplūšana viena vienota ritma darbībās-viena nesošās enerģijas frekvence visai informācijai un tās loģikai.

Loģiskais ceļš iet cauri sistēmu pretrunām ar disharmoniju, atpakaļ (spēka disharmonijas potenciāli sabrūk) virzienā uz savstarpējo miera sinhroni vienoto pulsācijas ritmu-sakārtotu idejās / darbībās harmoniju. Harmonija savā dinamikā ir trauksle kuru viegli izārda disharmonijas informācijas nesēji ar saviem uzlādētajiem negatīvajiem potenciāliem.

Primāri harmonija dinamikā noformējas dažādos resursa pozīciju izkārtojuma potenciālos, kur mijiedarbību diktē pamat spēku summa kura nosaka sistēmas uzbūvi.

Duālās Dialektikas procesos-Harmonijas transformācija pretējos notikumos disharmonijā —polarizācijas procesā, vienā no procesa etapiem pretrunu tapšanā diktē spēku pārsātinātas/dominējošas vērtību reakcija. Sistēmas sastāv no harmonijas un disharmonijas satura moduļiem, kuru dominanti nosaka vadlīnijas konteksti/uzstādījumi /veselais saprāts to kombināciju attīstības stadiju etapi. Esamība attīstās no vienkāršām kombinācijām uz sarežģītām komplicētām kur jau ir tapis dažādu pretenziju realizācijas pieprasījums-pretrunu formētājs un risinātājs.

Esamības attīstības evolūcija harmonija-disharmonija /duālās vērtības vienā sistēmā. Esamības evolūcijas beigu posmā- nodzisis zvaigznes Visumā un iestāsies klusums un tumsa, nebūs kodolsintēzes reakciju, inflācijas un to virknes izraisīto notikumu, un viss /visur pāries nesaprotamā nezināmā, neparastā divainā miera harmonijā, bez dinamikas perspektīvas. Esamības visām sistēmām tapušām un sastāvošām no enerģijas -jēga ir enerģijas likumu darbības esamības uzbūve-ja nav dinamikas nav jēgas-apokalipse. Enerģija ir informācija un/vai informācija ir enerģija- Esamības vienīgā sistēma, tas ir viens un tas pats.

Disharmonija var sašķelties pret līdzvērtīgu spēka triecienu no citas disharmonijas, vai no harmonijas speciālu veidotu virzītu konstantu informācijas lādiņu-ļauņais iznīcina pats sevi, vai ar citu ļaunumu saduroties, vai no harmonija izdalītu/atdalītu citu organizētu lādiņu- sistēmas vērtību cīņai ar ļaunumu, kur tas iznīcinot ļaunumu pazūd, un procesos var dominēt harmonizējoša informācijas loģisko vērtību vide.

Esamībā eksistē/eksistēja/eksistēs objektīvā (un/ja/ne) abstrakti kombinētā (un/vai) realitātes jēga. Abstrakto modelēto jēgu kontrolē Esamības bāzes jēga, dodot tai realizēties dažādas versijās-objektīvās jēgas radošās izpausmēs. Esamībā-Realitātē katrs informācijas formāts/veids neformējas realitātes evolūcijas pieprasījumam priekš procesu vadības un to jēgas definēšanai/pamatojumam-kāpēc/priekš kam/ko tas dot/priekš kam tas vajadzīgs.

Sistēmām sabrūkot enerģija neko nezaudē, bet zaudē sistēma kur tās esamība ir pamat jēgas sastāvdaļa. Sistēmas sabrūk/pazūd, bet ne informācijas liecības par to bijušo eksistenci, kur atmiņas dzīvo citā virtuālajā informācijas pasaulē un citos informācijas nesējos, iespējams nezināmos formātos un kodos. Esamībā enerģija nekad nekur nepazūd, bet tā no vienas sistēmas pārvērtībās aktuālajās likumsakarības pārtop/noformējas citās sistēmās-enerģijas/informācijas nezūdamības likums. Informācijas ir enerģijas izraisītas kodētas izmaiņas informācijas dažādos nesējos, kur kodētā informācija tiek un var tikai nolasīt ar enerģiju. Jebkuras izmaiņas enerģijā ir informācija kura tiek atstāta uz citiem tās nesējiem.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.